

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 206.916 van 19 augustus 2010
in de zaak A. 177.921/VII-37.745.**

In zake: Laurent SAVERWYNS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Claeys
kantoor houdend te Brussel
Léon Cuissestraat 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de gouverneur
van de provincie Vlaams-Brabant

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 oktober 2006, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant van 10 augustus 2006 waarbij aan Laurent Saverwyns de vergunning geweigerd wordt tot het dragen van een verweervuurwapen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 167.223 van 29 januari 2007 zijn de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en tot het bevelen van voorlopige maatregelen verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 juni 2010.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, die in persoon verschijnt, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is juwelier en heeft een vergunning voor het bezitten van een pistool Browning, PRO-9, 9 mm. Hij dient op 25 oktober 2005 bij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning voor het dragen van een verweervuurwapen. Als reden wordt opgegeven: persoonlijke bescherming ten gevolge van verschillende agressies.

3.2. Het advies van de procureur des Konings te Brussel van 12 januari 2006 is ongunstig.

3.3. De provinciegouverneur weigert de aanvraag bij besluit van 3 mei 2006, om de volgende redenen :

"De uitreiking van een draagvergunning voor een verweervuurwapen met als reden het verzekeren van de eigen veiligheid is aan strikte voorwaarden onderworpen. De reglementering terzake zegt duidelijk dat de aanvrager in dat geval dient aan te tonen dat hij een bijzonder, de normale grenzen overschrijdend, gevaar loopt en dat het dragen van een wapen dit gevaar kan doen verminderen. Het is vanzelfsprekend dat de aanvrager hiervan het bewijs moet leveren.

De overval waarvan de heer Saverwyns beweert het slachtoffer te zijn geweest, heeft zich voorgedaan in diens woning. Om zich te beschermen tegen agressie in de eigen woning, weze het dan dat men voor die bescherming zijn toevlucht zoekt tot een vuurwapen, heeft men geen draagvergunning voor een verweervuurwapen nodig. Een bezitsvergunning volstaat (hierbij moet het dan nog steeds duidelijk zijn dat het verweer in verhouding moet staan met de ondergane agressie).

In het dossier wordt niet aangetoond dat de heer Saverwyns ook buiten zijn woning of zijn winkel (en hier geldt m.b.t. de persoonlijke bescherming dezelfde regel als hierboven gesteld voor de eigen woonst) het gevaar loopt het slachtoffer te worden van een overval al dan niet gepleegd met uitoefening van geweld.

Het feit dat betrokkene schrik heeft dat hij in de toekomst eventueel het slachtoffer zou kunnen worden van fysiek geweld volstaat niet om het afleveren van een draagvergunning te rechtvaardigen, tenzij de aanvrager nu al kan aantonen dat dit potentieel gevaar reëel is en dat hij in een levensbedreigende situatie terecht dreigt te komen.

Verzoeker kan niet aantonen dat hij buiten zijn woning en winkel een bijzonder, de normale grenzen overschrijdend gevaar loopt en dat het dragen van het vuurwapen dit eventuele gevaar zou kunnen verminderen. Geen enkel element uit zijn dossier wijst erop dat hij op dit ogenblik bedreigd wordt of bedreigingen ervaart en laat toe te veronderstellen dat dit in de toekomst wel het geval zou zijn".

3.4. Met een gemotiveerd schrijven van 6 juni 2006 vraagt de verzoeker de gouverneur om de weigering te willen herzien.

3.5. Door de gouverneur wordt op 12 juni 2006 advies ingewonnen bij de cel Terrorisme - sectie Wapens, van de federale politie - G.D.A. Brussel.

3.6. In het antwoord van 28 juni 2006 wordt het verlenen van de gevraagde machtiging tot dragen van een vuurwapen "ten stelligste af(ge)raden".

3.7. Op 10 augustus 2006 weigert de gouverneur de vergunning tot het dragen van een verweervuurwapen op grond van volgende motieven :

"De uitreiking van een draagvergunning voor een verweervuurwapen met als reden het verzekeren van de eigen veiligheid is aan strikte voorwaarden onderworpen. De reglementering terzake zegt duidelijk dat de aanvrager in dat

geval dient aan te tonen dat hij een bijzonder, de normale grenzen overschrijdend, gevaar loopt en dat het dragen van een wapen dit gevaar kan doen verminderen. Het is vanzelfsprekend dat de aanvrager hiervan het bewijs moet leveren.

Teneinde de nieuwe aanvraag van de heer Saverwyns ten gronde te kunnen beoordelen werd het gemotiveerde advies gevraagd van de federale politie - GDA Brussel.

Uit dit advies van 28 juni 2006 blijkt dat de federale politie grote bedenkingen en zelfs bezwaren heeft bij het toekennen van een draagvergunning voor een vuurwapen aan de heer Saverwyns.

Een eerste bedenking is dat betrokkene in een vrij recent verleden het voorwerp heeft uitgemaakt van een onderzoek voor oplichting van verzekeringsmaatschappijen (valse verklaringen ongeval, diefstal van een auto,...), feiten die verzwaard werden door bedreigingen.

Een tweede bedenking is dat bovenvermeld onderzoek heeft aangetoond (met diverse getuigenissen ter ondersteuning) dat de heer Saverwyns illegaal in het bezit was van vuurwapens (waar hij een passie voor zou hebben) en dat hij die wapens bovendien op illegale wijze heeft verkocht.

Een derde bedenking is dat dit onderzoek tevens aan het licht heeft gebracht dat de heer Saverwyns illegaal al dan niet echte wapens droeg, zonder hiervoor in het bezit van een draagvergunning te zijn.

De twee laatste vaststellingen tonen aan dat betrokkene het niet nauw neemt met de wapenwetgeving. Nochtans mag en moet van iemand die een wapendrachtvergunning vraagt verwacht worden dat hij zich strikt aan de reglementering inzake wapenbezit houdt.

Wanneer dit nu al niet het geval is kan de vraag gesteld worden of betrokkene zich aan de voorwaarden van een toegekende draagvergunning zal houden (beperking in tijd en ruimte), méér nog of de heer Saverwyns deze draagvergunning op een oordeelkundige manier zal gebruiken.

Een vierde bedenking is dat de winkel waarover de heer Saverwyns het heeft, volgens de vaststellingen van de federale politie, in feite een klein winkeltje is dat in hoofdzaak horloges van middelmatige kwaliteit verkoopt.

Dit doet vragen rijzen bij de bewering van de heer Saverwyns dat hij op regelmatige tijdstippen kostbare partijen juwelen (goud, diamanten, luxe uurwerken, ...) moet aanvoeren en in omgekeerde richting belangrijke sommen geld transporteren. De indruk ontstaat dat de belangrijkheid van de transporten wordt opgevijseld om het bekomen van een draagvergunning te rechtvaardigen.

Een vijfde bedenking is de conclusie van de federale politie dat de heer Saverwyns beschikt over een impulsief en agressief karakter en dat gevreesd wordt dat betrokkene niet zou aarzelen om zijn vuurwapen te gebruiken als daar ook maar enige, al dan niet legitieme reden, voor zou bestaan.

Het uitreiken van een draagvergunning aan een dergelijk persoon is vanuit veiligheidsoverwegingen uit den boze. De kans dat het wapen op straat zou worden gebruikt in omstandigheden die niet in verhouding staan met het potentieel gevaar is te groot.

Bij het toekennen van een draagvergunning moet niet alleen gekeken worden naar het risico dat de aanvrager loopt, maar ook naar het gevaar dat de toekenning ervan voor derden (bv. omstanders) zou kunnen opleveren.

In casu, gelet op het profiel van de heer Saverwyns en de vaststellingen van de federale politie m.b.t. de beroepsbezigheden van betrokkene en zijn respect voor de wapenwetgeving, moet besloten worden dat het niet opportuun is om hem een draagvergunning toe te kennen".

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

A. Taal van de rechtspleging

4. De verzoeker deelt in zijn verzoekschrift "voor zover als nodig" mee dat hij het Frans kiest als taal van de procedure.

5. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker dat het feit dat het auditorsverslag en de memorie van antwoord in het Nederlands zijn gesteld en dat de zitting in het Nederlands zal verlopen, terwijl hij geen Nederlands verstaat, een schending uitmaakt van artikel 6, § 1, van het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Beoordeling

6. De taal die de organen van de Raad van State betrokken bij de werking van de afdeling bestuursrechtspraak moeten gebruiken, staat niet ter vrije keuze van de partijen, maar is geregeld door titel VI, hoofdstuk II, afdeling I, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Het blijkt niet, en het wordt door de verzoeker overigens ook niet beweerd, dat die regeling te dezen in het gebruik van een andere taal dan het Nederlands voorziet.

Ter zitting is gebleken dat de verzoeker zich behoorlijk in het Nederlands uitdrukt.

B. Verzoek tot vertaling der stukken

7. De verzoeker vraagt in zijn laatste memorie, zonder enige argumentatie, dat de vertaling wordt bevolen van de procedurestukken opgesteld in het Nederlands vooraleer de procedure wordt verdergezet.

Beoordeling

8. Partijen die niet onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, zoals de verzoeker, mogen overeenkomstig artikel 66, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voor hun akten en verklaringen de taal gebruiken welke zij verkiezen. Aldus heeft de verzoeker zich in zijn verzoekschrift tegen de weigeringsbeslissing van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant van 10 augustus 2006, van het Frans mogen bedienen.

Luidens het tweede lid van voornoemd artikel 66 wordt zo nodig en inzonderheid op verzoek van een der partijen een beroep gedaan op een vertaler, en zijn de kosten van vertaling ten laste van de staat. Die bepaling heeft niet tot doel om aan de partij die de taal van de procedure niet gebruikt, ook nog toe te laten om op kosten van de staat een vertaling te verkrijgen van de stukken die regelmatig in de taal van de procedure gesteld zijn. Zij strekt er alleen toe een partij die niet aan de taalwetgeving onderworpen is, de gelegenheid te bieden om zich uit te drukken in de taal van haar keuze zonder dat dit voor haar of voor de andere partijen vertalingskosten meebrengt.

Het verzoek tot vertaling wordt verworpen.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

9. Bij besluit van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant van 20 februari 2008 zijn de vergunningen tot het voorhanden hebben van een vuurwapen op naam van de verzoeker ingetrokken. Tegen deze beslissing is geen beroep aangetekend, zodat zij definitief is. Het is de verzoeker niet meer toegelaten vuurwapens voorhanden te hebben, ook niet het verweervuurwapen waarvoor hij de vergunning tot wapendracht had aangevraagd.

De verzoeker heeft bijgevolg geen belang meer om het bestreden besluit aan te vechten.

Het beroep is bijgevolg zonder voorwerp.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien augustus tweeduizend en tien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin